

бѣше оставено за свѣсть-тѣ на чловѣка, и ако не постѣше пакъ ся прячаваше безъ никое пытаніе отъ попа. 318 Св. Отци слѣдувахъ ученіе-то на Св. Писаніе, и ся кланяхъ Богу съ малко различіе, също както сега ся кланятъ прѣобразени-тѣ Христіани по Европѣ.

Колкото за други-тѣ съборы освѣтъ тѣзи двата първы, нѣкои отъ рѣшенія-та имъ сѣ правы и въ врѣмена-та си полезны, но нѣкои сѣ противны на Св. Писаніе както на пр. безженството на Епископы-тѣ, иконы и пр. Ако събори-тѣ бѣхъ Богодухновенни, то рѣшенія-та имъ всякога щѣхъ да сѣ съобразны съ Богодухновенно-то Слово Божіе.

Пакъ, ако събори-тѣ бѣхъ Богодухновенни, то рѣшенія-та имъ всякога трѣбувахе да сѣ еднаквы, но вмѣсто това рѣшенія-та имъ бѣхъ противны едно на друго. На примѣръ, въ голѣмо-то прѣніе за иконы-тѣ шесть събори ги примахъ, а четири други ги исхвърлихъ. И единъ отъ тѣхъ бѣше съставенъ отъ 348 владыцы. Отъ тѣхъ нѣща е явно че единственно-то основателно правило на вѣрѣ-тѣ е, *само Богодухновенно-то Слово Божіе*, и ако нѣщо не ся съдържава въ него, или не ся доказува отъ него, то трѣбува да ся исхвърли. *“Трѣбува по много да послуша нѣкой Бога, неже чловѣцы-тъ.”* Дѣя. 5; 29.
